

JOSEF PEPSON SNĚTIVÝ

Exupéry MENTY

JOSEF PEPSON SNĚTIVÝ

Experimenty MENTY

JOSEF PEPSON SNĚTIVÝ

Experiments MENTY

**Smrt zvítězí vždy; láska jen tehdy,
pokud jí pomůžeme.**

Váš (ale také vždy svůj)

Josef Pepson Snětivý

Autor děkuje Aleně Laňkové, Miloni Čepelkovi
a Jaromíru Matouškovi.

Copyright © Josef Pepson Snětivý,
www.pepson.cz, 2014

Postface © Miloň Čepelka, 2014
Photographs © Martin Melichar, 2014
Cover & Layout © Nakladatelství ČAS,
Alena Laňková, 2014

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2014

ISBN 978-80-7475-042-7

SONET O PROVAZECH DEŠTĚ

Láska chodí po provazech deště,
bubnujících do osleplých skel.
Tam, kde tlukot srdce oněměl,
nepomohou porodnické kleště.

Vím, že potkám tě už jenom ve snu,
velekněžko slz a podvazků.
Smutný podzim střídá mrtvou vesnu,
léto změnilo se v otázku.

Zahod' mě jak vystříkaný tester,
pak po vzoru milosrdných sester
pomiluj se s někým, kdo je víc.

Dveře tiše zapraskaly v pantu,
když po vzoru bratrů observantů
večeřím tvou krásu bez hranic.

LÉTO V TOBĚ

Líné kroky vyplašily ptáky.
Cítím, že jsem opět optimista,
který našim tělům stébla chystá.
Ve tvých stopách rostou vlhčí máky.

HAIKU O TŘEŠŇOVÝCH KVĚTECH

Popsat tvou krásu?
Bílé třešňové květy.
Omámí a zmizí.

TULIPÁN SEMPER AUGUSTUS

Jen něco s láskou stvořit zkus,
a tulipán Semper Augustus
roste ze zlatých cibulek.

Jen něco s láskou stvořit zkus,
a tulipán Semper Augustus
vykouzlí raný novověk.

JSOU

(Leoně Štátné)

Jsou hvězdy zářící tak,
že ostatní vyhasnou
jak bezejmenný kompars.
Ale když jinam se zadíváš
na jedinou světelnou vteřinu,
znovu je nespatříš.

Jsou růže vzbuzené tak,
že volají na Slunečního boha:
„Uvádíš nás do rozpuků!“
Ale když za letu nechytíš
jediný okvětní lístek,
rychle jim otrne.

Jsou těla prolnutá tak,
že zčernalá zrcadla
promnou si užasle oči.
Ale když chladem se orosí,
voní i nejsladší sen
buketem pelyňku.

ODJÍŽDÍM OD TEBE

Odjíždím od tebe
způsobem tak nenávratným
že ani nevím
zda to jen přeskočila deska
nebo jsem mlčky překročil
pohoří beze jména

Odjíždím od tebe
večerem tak osudovým
že ani nevím
zda vidím červánky
nebo snad vlakové návěsti
hlásí už navždy červenou

VYHLÍDKA

Až nám to jednou někdo odpíská,
pak upadneme do trávy;
čas jako míč se zastaví
o naše vlažná těla.

A kdybys to, lásko, nevěděla,
koupil jsem hrob na jižním svahu,
s výhledem na lesy i Prahu,
tam u svatýho Matýska.

SONET O MILOVÁNÍ DO KRVE

Erzsébet, hraběnko Báthory,
dovol mi hlídat tvé sklepy!
Varovným znamením navzdory
zůstanu, Alžběto, slepý.

Večer ti polibky rozeznám
houslově klenutá záda.
Stanu se tvým sluhou pokrevním.
Půlnoční koupel si žádá

na špičku verše amonia.
Mě jako Draculu
připoutáš ke kůlu

zvrácenou verzí Ovidia.
Prosím jak poprvé:
„Miluj mě do krve!“

ROK BEZE SLUNCE, ROK BEZ TEBE

(na 30. dubna 2014)

Stále jsi pro mě řeka,
jež mramorovou skálu ztéká.
Stále jsi pro mě řeka,
jež do Edenu tiše stéká.

Nemůžu zapomenout na podvazky,
zbyl mi tu elixír války a lásky,
řezaný v poměru jedna k jedné.
Mraky se odbrzdí, vítr zvedne.

Rok beze Slunce, rok bez Tebe.

ŽIVOT JE NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA

Když ústa ti poskyt
jen žíznivý moskyt,
nesnaž se Boha tnout.
Proč po vzoru hrabat
se nahoru hrabat
a strnule bohatnout?

Kdo životní účet
jen s námahou učet
a neví už kudy kam,
i v nevábné pecce –
když poklepe měkce –
nalezne drahokam.